

ISSN : 1300 - 0187

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ

JOURNAL OF THE COUNCIL OF STATE

Sayı / Issue : 157

Ocak / January 2024

*Yılda iki kez yayımlanan hakemli dergidir.
It is a refereed journal published twice a year.*

ISSN : 1300 - 0187

Basım Yeri

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu Matbaası

Basım Yılı

2024

© 2024 T.C. DANIŞTAY BAŞKANLIĞI

Tüm hakları saklıdır. Danıştay Başkanlığının yazılı izni olmaksızın **T.C. Danıştay Dergisi**'nin tümünün veya bir kısmının elektronik, mekanik ya da fotokopi yoluyla basımı, yayımı, çoğaltılması ve dağıtımı yapılamaz.

T.C. DANIŞTAY DERGİSİ
JOURNAL OF THE COUNCIL OF STATE

T.C. Danıştay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Council of State, Publisher
Zeki YİĞİT
Danıştay Başkanı

Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu / Editorial Board of the Council of State

Başkan	Dr. Hasan GÜL	Danıştay Onüçüncü Daire Başkanı
Üye	Mevlüt ATBAŞ	Danıştay Birinci Daire Üyesi
Üye	İsmail Hakkı SAYIN	Danıştay Sekizinci Daire Üyesi
Üye	Zuhal ÖZTAŞ	Danıştay Onikinci Daire Üyesi
Üye	Levent Barış TÜFENKÇİ	Danıştay Üyesi – Genel Sekreter

Editör / Editor
Sait MİCANOĞLU
Hâkim – Genel Sekreter Yardımcısı

Editör Yardımcısı / Assistant Editor
Emine Tuba YILMAZOĞLU
Danıştay Tetkik Hâkimi

Yabancı Dil Editörü / Foreign Language Editor
Dr. Öğr. Üyesi Kamile TÜRKOĞLU ÜSTÜN
Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Publishing Manager
Hülya KAPLAN
Yayın İşleri Müdürü

Yayın Yönetim Yeri / Place of Publication Management
T.C. Danıştay Başkanlığı Yayın İşleri Müdürlüğü
Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No: 149
Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya / ANKARA

Telefon/Phone : 0 (312) 253 20 48 **Faks/Fax :** 0 (312) 293 24 33

E-posta/E-mail : yayin@danistay.gov.tr

Web sitesi/Website : www.danistay.gov.tr / dergi.danistay.gov.tr

DANIŞMA KURULU / ADVISORY BOARD*

Prof. Dr. Ali AKYILDIZ

BaŐkent Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Bahtiyar AKYILMAZ

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Nilay ARAT

Kadir Has Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Ender Ethem ATAY

BaŐkent Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Serkan ÇINARLI

İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Selami DEMİRKOL

Onursal Danıştay Üyesi-İstanbul Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Cenker GÖKER

Ankara Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Aydın GÜLAN

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Bülent KENT

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Dilek ÖZKÖK ÇUBUKÇU

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. İlhami ÖZTÜRK

Boğaziçi Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Murat SEZGİNER

TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Prof. Dr. Hasan Nuri YAŐAR

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakóltesi Öğretim Üyesi

Doç. Dr. Gürsel ÖZKAN

Danıştay Üyesi

* Listeleme, unvan içerisinde soyadlara göre alfabetik yapılmıştır.

İÇİNDEKİLER

İdari Yargı'da Temyiz Parasal Sınırı Hakkındaki

Anayasa Mahkemesi İptal Kararının Değerlendirilmesi

Prof. Dr. Ali Dursun ULUSOY, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi

İdare Hukuku Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi ve Müstaî Danıştay Üyesi..9

HAKEMLİ MAKALELER

Vergi Hatalarının Düzeltmesinde Kanunilik Engeli

Prof. Dr. Murat BATI, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Ali Fuad Başgil

Hukuk Fakültesi Mali Hukuk Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi..... 35

Devrim Doğa DİNÇER, Avukat 35

Sosyal Hizmetler Kanunu Uyarınca Hakkında Koruma Kararı

Verilen Çocukların Kamuda İstihdamı İçin Form A Belgesi

Düzenlenmesinde Danıştayın Bakış Açısı

Doç. Dr. Hüseyin BİLGİN, Konya Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari

Dava Dairesi Üyesi..... 69

Yargı Kararları Çerçevesinde Vakıf Üniversitelerinin

Hukuki Niteliği ve Öğretim Elemanlarının Hukuki Statüsü

Sibel KARADEMİR ÇAKMAK, Danıştay Tetkik Hâkimi.....143

İdari Yargılama Usulü Kanunu Madde 28/3 Kapsamında

İdarenin Hukuki Sorumluluğunun Değerlendirilmesi

Gözde DAĞLI, Danıştay Tetkik Hâkimi.....199

Gümrük Birliğine İlişkin Avrupa Birliği Adalet Divanı Kararlarının Uluslararası Hukuktaki Etkisi

(C-65/16 sayılı İstanbul Lojistik LTD. ŞTİ. Kararı)

Hilmi ŞAHİN, Ankara 5. Vergi Mahkemesi Üyesi.....257

İÇİNDEKİLER

Hakkaniyete Uygun Yargılanma İçin İdari Yargıda Uygulanması Gereken İlkeler -Bireysel Başvuru Kararları Işığında-

Pelin Bengü ASLAN, Avukat..... 293

Masumiyet Karinesinin İdare Hukukundaki Yerinin Disiplin Soruşturması Özelinde Değerlendirilmesi

Ahmet Mirza DURAN, Avukat..... 349

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Türk Anayasa Mahkemesi Bireysel Başvuru Mekanizmasında Actio Popularis Yaklaşımı

Kubilay YILMAZ, Kamu Denetçiliği Kurumu Uzman Yardımcısı . 403

CONTENTS

Evaluation of the Constitutional Court’s Annulment Decision on the Monetary Limit of Appeal in Administrative Jurisdiction
Prof. Dr. Ali Dursun ULUSOY, Faculty Member of Department of Administrative Law, Faculty of Law, Ankara University and Resigned Member of the Council of State..... 9

PEER-REVIEWED ARTICLES

Legality Obstacle in Correcting Tax Errors
Prof. Dr. Murat BATI, Faculty Member of Department of Tax Law, Faculty of Law of Ali Fuad Başgil, Ondokuz Mayıs University..... 35
Devrim Doğa DİNÇER, Lawyer..... 35

The State Council’s Perspective on Issuing Form A Document for Public Employment of Children with a Decision to Protect in Accordance
Doç. Dr. Hüseyin BİLGİN, Member of 2nd Administrative Law Chamber of Konya Regional Administrative Court..... 69

Legal Nature of Foundation Universities and Legal Status of Faculty Members in the Light of Judicial Decisions
Sibel KARADEMİR ÇAKMAK, Rapporteur Judge of the Council of State143

Evaluation of the Legal Responsibility of the Administration Under Article 28/3 of the Administrative Procedure Law
Gözde DAĞLI, Rapporteur Judge of the Council of State.....199

CONTENTS

**The Effect of the Decisions of European Union Court of Justice
on the Customs Union on International Law
(The Decision of C-65/16 İstanbul Lojistik Ltd. Şti.)**

Hilmi ŞAHİN, Member of 5th Tax Court of Ankara 257

**Principles to be Applied in the Administrative Judiciary for a
Fair Trial -In the Light of Individual Application Decisions-**

Pelin Bengü ASLAN, Lawyer 293

**Evaluation of the Place of the Presumption of Innocence in
Administrative Law Specially of a Disciplinary Investigation**

Ahmet Mirza DURAN, Lawyer 349

**Actio Popularis Approach in the Individual Application
Mechanisms of the European Court of Human Rights
and the Turkish Constitutional Court**

Kubilay YILMAZ, Ombudsman Institution, Assistant Expert 403

İDARİ YARGI'DA TEMYİZ PARASAL SINIRI HAKKINDAKİ ANAYASA MAHKEMESİ İPTAL KARARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE CONSTITUTIONAL COURT'S ANNULMENT DECISION ON THE MONETARY LIMIT OF APPEAL IN ADMINISTRATIVE JURISDICTION

Prof. Dr. Ali Dursun ULUSOY*

ÖZ

Anayasa Mahkemesi, idari yargıda istinaf mercii kararlarının temyize açılmasında önemli bir hüküm olan ve her yıl yeniden değerlendirilme oranına göre artırılabilecek parasal sınırı geçen iptal ve tam yargı davalarını doğrudan temyize açan İYUK m.46/1-b hükmünü iptal etmiş ve iptal kararının gereğinin yapılması için 9 ay süre vermiştir. Eğer verilen süre içinde yeni bir yasal düzenleme yapılmazsa, parasal sınıra ilişkin anılan yasal düzenleme yürürlükten kalkacağından, istinaf mercii kararlarından Danıştay'ın temyizine açık olacak olanlar son derece azalmış ve sınırlanmış olacaktır. AYM'nin anılan iptal kararı, sonucu itibarıyla isabetli olmakla birlikte, açıklanan iptal gerekçeleri çeşitli açılardan sorunlu veya eksik görünmektedir. Zira iptal gerekçesinde parasal sınırın dava tarihi itibarıyla dikkate alınması gerektiğine dair açık bir belirleme yapılmamış olması bir eksiklik olarak göze çarpmaktadır.

* Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi İdare Hukuku Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi ve Müstafi Danıştay Üyesi
ulusoydlaw@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-0310-4070

Bu makale, hakem değerlendirmesine tabi tutulmamıştır.

Makalenin Geliş Tarihi / Submitted : 28.11.2023

DOI : <http://dx.doi.org/10.29228/tcdanistay.13>

Atıf / To Cite : Ulusoy, A. D. (2024). İdari Yargı'da Temyiz Parasal Sınırı Hakkındaki Anayasa Mahkemesi İptal Kararının Değerlendirilmesi. *T.C. Danıştay Dergisi*, S. 157, 9-34.

Ayrıca, bir yandan idari yargıda iki dereceli yargılama yapılması hususu hatalı biçimde yorumlanmış; diğer yandan istinaf merciinin ilk defa davacı aleyhine karar verdiği durum ile ilk defa davalı aleyhine karar verdiği durum arasında davanın tarafları arasında ayrımcılık anlamına gelen ve “silahların eşitliği” ilkesini ihlal eden bir yorum yapılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Anayasa Mahkemesi, İdari Yargı, Kanun Yolları, Temyiz, Parasal Sınır

ABSTRACT

The Constitutional Court annulled Article 46/1-b of the Administrative Judicial Procedure Act (İYUK), which is an important provision in the cassation of the decisions of the appellate authority in the administrative judiciary and which allows direct appeal of cases exceeding the monetary limit to be increased according to the revaluation rate every year, and gave a period of 9 months to fulfill the requirements of the annulment decision. If a new legal arrangement is not made within the given period, the said legal provision regarding the monetary limit will be abrogated and the decisions of the appellate authority that will be open to cassation to the Council of State will be extremely reduced and limited. Although the aforementioned annulment decision of the Constitutional Court is correct in its conclusion, the grounds for annulment seem to be problematic or incomplete in various respects. The fact that the grounds for annulment do not explicitly state that the monetary limit should be taken into account as of the date of the lawsuit stands out as a deficiency. Moreover, the issue of the “double check” of the decisions in administrative jurisdiction has been interpreted erroneously. On the other hand, an interpretation has been made between the case where the appellate authority ruled against the plaintiff for the first time and the case where it ruled against the defendant for the first time, which means discrimination between the parties to the case and violates the principle of “equality of arms”.

Keywords: Constitutional Court, Administrative Judiciary, Cassation, Monetary, Limit For Appeal

VERGİ HATALARININ DÜZELTİLMESİNDE KANUNİLİK ENGELİ

LEGALITY OBSTACLE IN CORRECTING TAX ERRORS

Prof. Dr. Murat BATI*

Av. Devrim Doğa DİNÇER**

ÖZ

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 116 ve devamı maddelerinde vergi hataları ve bu hataların neler olduğu belirtilmiştir. Anılan maddelerde vergi hatasının ayrıca nasıl düzeltileceği ve şikâyet mercileri de gösterilmiştir. 213 sayılı Kanun'un 117/3'üncü hükmü uyarınca aynı dönemde, aynı kanuna konu olmuş unsurlarla ilgili olarak aynı matrah üzerinden bir defadan fazla vergi alınması, verginin mükerrer olmasına neden olmaktadır. Bu durum bir vergi hatasıdır ve söz konusu vergi hatası vergi idaresi nezdinde ya da belli koşullarda doğrudan vergi mahkemelerine dava konusu yapıp düzeltilebilmektedir. Ancak mükerrer vergilendirmenin bir kanun hükmünü dayanak alması hâlinde düzeltme istemi, "kanunilik" engeline takılmaktadır. Bu makalede özellikle 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu özelinde mükerrer vergileme irdelenmeye çalışılmıştır. Bu

* Ondokuz Mayıs Üniversitesi Ali Fuad Başgil Hukuk Fakültesi Mali Hukuk Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi
murat.bati@omu.edu.tr, ORCID: 0000-0003-3615-6851

** Avukat
av.dogadincer@gmail.com, ORCID: 0000-0002-6193-1875

kapsamda ihdas edilmiş kanunların ilgili hükümleri her ne kadar bir vergi hatası olarak görülmesi de bu tarz hataların da vergi hatası olarak görülüp düzeltmeye konu edilmesi gerektiği düşünülmektedir. Bu kapsamda, özellikle vergi hatalarının düzeltilmesinin kanunilik ilkesi engeline takılması hususu anayasal ilkeler kapsamında değerlendirilerek konunun Anayasa Mahkemesi nezdinde çözülmesi yönünde önerilerde bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Vergi Hataları, Hukuki İhtilaf, Düzeltme, Kanunilik Engeli, Mükerrer Vergilendirme

ABSTRACT

Article 116 and the following articles of the Tax Procedure Law No. 213 define tax errors and what they are. The aforementioned articles also indicate how the tax error can be corrected and the authorities to appeal to. According to Article 117/3 of the Tax Procedure Act No. 213, taxation more than once on the same basis in the same period, in relation to the elements subject to the same law, causes the tax to be repeated. This situation constitutes a tax error. This tax error can be corrected by appealing to the tax administration or, under certain circumstances, directly to the tax courts. However, if the double taxation is based on a legal provision, the request for correction is subject to the obstacle of "legality". In this study, an attempt was made to analyse double taxation in particular in Law No. 1319 on Property Tax and Law No. 488 on Stamp Tax. Although the relevant provisions of the enacted laws are not considered as tax errors, it is necessary that such errors are also considered as tax errors and are subject to correction. In this context, especially the question whether the correction of tax errors is hindered by the principle of legality will be evaluated within the framework of constitutional principles and suggestions will be made to resolve the issue before the Constitutional Court.

Keywords: Tax Errors, Legal Dispute, Correction, Legal Obstacle, Double Taxation

SOSYAL HİZMETLER KANUNU UYARINCA HAKKINDA KORUMA KARARI VERİLEN ÇOCUKLARIN KAMUDA İSTİHDAMI İÇİN FORM A BELGESİ DÜZENLENMESİNDE DANIŞTAYIN BAKIŞ AÇISI

THE STATE COUNCIL'S PERSPECTIVE ON ISSUING FORM A DOCUMENT FOR PUBLIC EMPLOYMENT OF CHILDREN WITH A DECISION TO PROTECT IN ACCORDANCE WITH THE SOCIAL SERVICES LAW

Doç. Dr. Hüseyin BİLGİN*

ÖZ

Çocukların korunması ve bakımı Devlete yüklenen Anayasal bir yükümlülüktür. Çocukların korunmasına yönelik Anayasal yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla kanun koyucu tarafından 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu ve 5395 sayılı Çocuk Koruma Kanunu gibi kanuni düzenlemeler de çıkartılmıştır. 2828 sayılı Sosyal Hizmetler Kanunu uyarınca haklarında koruma kararı alınan çocuklarla ilgili olarak kamuda istihdam konusunda pozitif bir ayrımcılık getirilmiştir. Bu çocukların kendilerine tahsis edilen kadrolara sınavsız bir şekilde başvuru yaparak atanabilme imkânları bulunmaktadır. Toplumda emsallerine göre eşitsizlik içinde olan korunması gereken çocuklara bu şekilde kamuda istihdam noktasında getirilen kolaylıkla sosyal eşitlik sağlanmaya çalışılmaktadır.

* Konya Bölge İdare Mahkemesi 2. İdari Dava Dairesi Üyesi
huseyinbilgin22@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0003-1887-792X

Öte yandan, hangi çocukların korunması gereken çocuk olarak kendilerine tanınan kamuda istihdam hakkından yararlandırılması gerektiğinin tespiti konusu önem arz etmektedir. Bu noktada hangi çocukların korunması gereken çocuk olduğu, korunması gereken çocuklara tanınan istihdam hakkından faydalanılıp faydalanmayacağı konusu da idari uyumsuzluklara konu edilmektedir. Makalede öncelikle korunması gereken çocuk kavramı, koruma kararının alınması, korunma süresi ve koruma kararının kaldırılması, istihdam hakkından yararlanmak için alınması gereken Form A Belgesi düzenlenmesinin koşulları konuları incelenmiştir. Sonrasında korunması gereken çocukların kamuda istihdam edilebilmesi için almaları gereken Form A Belgesi taleplerinin reddi işlemlerine karşı açılan davalarda Danıştay'ın vermiş olduğu kararlardan hareketle konuya Danıştay'ın bakış açısı ortaya çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Form A Belgesi, Danıştay, İptal Davası, Korunması Gerekli Çocuk, Temyiz

ABSTRACT

The protection and care of children are constitutional obligations imposed on the State. In order to fulfill these obligations, legal regulations such as the Social Services Law No 2828 and the Children Protection Law were enacted by the legislator. In accordance with the former, positive discrimination is introduced in public employment in relation to the children whose rights have been protected. These children have the opportunity to be appointed to the positions allocated to them by applying without examination. In this way, social equality would be provided to the children who need protection againsts the advantaged counterparts.

On the other hand, it is important to determine which children should be benefited from the status in question. At this point, the issue of which children need protection and whether the employment rights would be granted to them, are also the subject of the administrative disputes. In this article, first of all, the subjects such as the concept of child who needs protection, how the related decision can be taken, the duration and removal of the protection decision and the conditions of the Form A, a document which must be acquired in the said process will be analysed. Subsequently, the perspective of the Council of State will be revealed, based on the decisions relating to rejection of Form A.

Keywords: Form A Document, Council of State, Cancellation Case, Child Required Protection, Appeal

YARGI KARARLARI ÇERÇEVESİNDE VAKIF ÜNİVERSİTELERİNİN HUKUKİ NİTELİĞİ VE ÖĞRETİM ELEMANLARININ HUKUKİ STATÜSÜ

LEGAL NATURE OF FOUNDATION UNIVERSITIES AND LEGAL STATUS OF FACULTY MEMBERS IN ACCORDANCE WITH JUDICIAL DECISIONS

Sibel KARADEMİR ÇAKMAK*

ÖZ

Yükseköğretim kurumları, gerek vakıflar gerekse Devlet tarafından kurulsun; kaliteli, yetişmiş insan gücünün sağlanması ile toplumun geneline yaygın olarak; kültür ve bilgi birikiminin artması, bunun gelecek nesillere aktarılması, bilimsel düşünce gücünün gelişmesi ve topluma yön verilmesi bakımından varlığı yadsınamayacak önemi haiz kurumlardır. Bu çalışmada, vakıf yükseköğretim kurumlarının niteliği, bu kurumlarda görev yapan öğretim elemanlarının hukuki statüsü Anayasa hükümleri, ilgili mevzuat ve yargı kararları ışığında değerlendirilmektedir. Anayasamız ve yükseköğretim mevzuatımız gereği, kamu tüzel kişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip olan vakıf üniversitelerinde görev yapan öğretim elemanları, yüksek düzeyde eğitim öğretim ve bilimsel araştırma amacının yerine getirilebilme-

* Danıştay Tetkik Hâkimi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Ana Bilim Dalı İdare Hukuku Bilim Dalı Doktora Öğrencisi
sibelkarademir@yahoo.com, ORCID ID: 0009-0005-8397-607X

sinde çok önemli bir yer tutmaktadır. Öğretim elemanlarının hukuki statüsü ve vakıf üniversiteleri ile imzaladıkları sözleşmenin hukuki niteliği konusunda, kanun koyucu tarafından Anayasa'da yer alan temel ilke ve kuralların dikkate alınması suretiyle açık yasal düzenleme yapılması, uygulamada yaşanan tereddütlerin ve sıkıntılarının giderilmesini sağlayacaktır. Mesleki güvence temeline dayanan yasal düzenleme, akademik dünyada bilimsel özgürlüğün gerçekleşmesini ve bilimsel özerkliğin daha güçlü bir şekilde hayata geçmesini mümkün kılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Yükseköğretim, Vakıf Üniversiteleri, Öğretim Elemanları, Bilimsel Özerklik, İdari Hizmet Sözleşmesi

ABSTRACT

Higher education institutions, whether established by foundations or the State, provide quality, trained manpower to the society. In addition, they had an undeniable importance in terms of increasing the accumulation of culture and knowledge, transferring this to future generations, developing the power of scientific thought and guiding society. In this study, the legal status of foundation higher education institutions and the academic staff working in these institutions is evaluated in the light of the provisions of the Constitution, relevant legislation and judicial decisions. In accordance with Constitution and higher education legislation, faculty members working in foundation universities, which have public legal personality and scientific autonomy, have a very important place in fulfilling the purpose of high-level education and scientific research. Making clear legal regulations regarding the legal status of faculty members and the legal nature of the contracts they sign with foundation universities, taking into account the basic principles and rules in the Constitution, will eliminate the hesitations and problems experienced in practice. Legal regulation based on professional assurance will enable the realization of scientific freedom and stronger realization of scientific autonomy in the academic world.

Keywords: Higher Education, Foundation University, Faculty Member, Scientific Autonomy, Administrative Service Contract

İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU MADDE 28/3 KAPSAMINDA İDARENİN HUKUKİ SORUMLULUĞUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE LEGAL RESPONSIBILITY OF THE ADMINISTRATION UNDER ARTICLE 28/3 OF THE ADMINISTRATIVE PROCEDURE LAW

Gözde DAĞLI*

ÖZ

Bu çalışmada, kamu gücü ayrıcalıkları ile donatılmış olan ve bireylerin temel hak ve özgürlükleri alanında hukuki sonuçlar doğuran işlemler yapabilen idarenin, tesis ettiği işlem ve eylemlerinden kaynaklanan hukuki sorumluluğuna da yol açabilecek, dolayısıyla uygulamada sıklıkla karşılaşılan bir durum olan iptal kararlarının uygulanmaması özelinde konu incelenmiştir. Ayrıca iptal kararlarının niteliği, uygulanmama hâllerinin uygulamada nasıl tezahür ettiği, iptal kararların uygulanmamasının idarenin kusur sorumluluğu ve kusursuz sorumluluğunu nasıl etkileyeceği üzerinde durularak hukuk devleti bağlamında adil yargılanma hakkı ile ilişkisi konularına değinilmiştir. Diğer taraftan, idari işlemin tesisini gerçekleştiren idarenin anılan işlemi dava konusu edildiğinde verilen iptal kararının da uygulayıcısı konumunda olacağından, uygulama aşamasında tereddüt yaşamaması açısından konu “gerekçeli karar hakkı” bağlamında da değerlendirilmiştir. Bu doğrultuda çalış-

* Danıştay Tetkik Hâkimi
gdagli9111@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-6701-2351

mada, idarelerin iptal kararını uygulaması aşamasında, yargı mercilerinden kaynaklanan bazı hususların uygulamada nasıl tezahür ettiği ve bunun yaşanmaması için ne yapılması gerektiği açıklanmaya çalışılmıştır. Öte yandan, iptal kararlarının uygulanmaması durumunda ortaya çıkacak olan hukuki ve mali sonuçlar ile iptal kararlarının uygulanabilirliğini etkileyen uygulamadan kaynaklanan sorunlar ele alınarak yargısal mercilerin konuya bakış açısı içtihatlar üzerinden ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hukuk Devleti, Adil Yargılanma Hakkı, İdarenin Sorumluluğu, İptal Kararları, Tazminat Davaları

ABSTRACT

In this study, the issue of non-implementation of annulment decisions, which is a frequently encountered situation and which may lead to the pecuniary liability of the administration, which is equipped with public power privileges, has been examined. In addition, the nature of the annulment decisions, how the situation of non-implementation manifest in practice, how the non-implementation of the annulment decisions will affect the fault responsibility and strict liability of the administration, and its relationship with the right to a fair trial in the context of the rule of law are mentioned. On the other hand, the ways to be applied by individuals in the event of annulment decisions are not implemented, and the solution proposals that will ensure their implementation in the event of annulment decisions are discussed, and the perspective of the judicial authorities on the subject is discussed through case law.

Keywords: Rule of Law, Right to a Fair Trial, Responsibility of the Administration, Annulment Decisions, Compensation Cases

GÜMRÜK BİRLİĞİNE İLİŞKİN AVRUPA BİRLİĞİ ADALET DİVANİ KARARLARININ ULUSLARARASI HUKUKTAKİ ETKİSİ (C-65/16 İSTANBUL LOJİSTİK LTD. ŞTİ. KARARI)

THE EFFECT OF THE DECISIONS OF EUROPEAN UNION COURT OF JUSTICE ON THE CUSTOMS UNION ON INTERNATIONAL LAW (THE DECISION OF C-65/16 İSTANBUL LOJİSTİK LTD. ŞTİ.)

Hilmi ŞAHİN*

ÖZ

Avrupa Birliği, İkinci Dünya Savaşı'nda çatışan galip ve mağlup devletlerin bir araya gelerek oluşturduğu bölgesel nitelikli uluslararası örgütlerin en önemli örneğidir. Avrupa Birliği'nin oluşum sürecindeki ilk aşamada ekonomik alanda kurucu 6 devletin ekonomik birliğinin sağlanması, bu aşamanın gerçekleşmesinden sonra 1993 yılında yürürlüğe giren Maastricht Antlaşması ile birlikte siyasi birlik hedeflenmiştir. Siyasal birliğin sağlanması için 2004 yılında bu doğrultuda hazırlanan Anayasa, tüm üye devletlerce onaylanmadığından henüz yürürlüğe girememiştir. Avrupa Birliği'nin birinci genişleme döneminde Danimarka ve İrlanda'yla birlikte 1973'te Birlik üyesi olan İngiltere'nin 31.01.2020 tarihi itibarıyla Birlikten ayrılma

* Ankara 5. Vergi Mahkemesi Üyesi

hilmisahin77@hotmail.com, ORCID ID: 0000-0002-4690-7404

talebi ve bu talebin Avrupa Parlamentosunda onaylanması da dikkate alındığında siyasi birlik hedefinin kısa ve orta dönemde gerçekleştirilmesi de zor görünmektedir. Türkiye ise Avrupa Birliği'ne tam üyelik sürecini uluslararası hukuk kurallarına tabi nitelikte bir anlaşma olan 1963 tarihli Ankara Ortaklık Anlaşması ile başlatmıştır. Bu Anlaşmanın eki niteliğindeki Katma Protokol ve kurulan Ortaklık Konseyi'nin aldığı çeşitli kararlarla hazırlık aşaması sona ermiş ve geçiş dönemi neticesinde nihai hedef olan Gümrük Birliği'nin kurulduğu son aşamaya geçilmiştir. Türkiye-Avrupa Birliği ilişkilerinin geliştirilmesi amacıyla Türk vatandaşlarına birtakım haklar verilmiş olmakla birlikte bu hakların geliştirilmesinde Avrupa Birliği Adalet Divanı kararları önemli rol oynamıştır. İstanbul Lojistik kararı Gümrük Birliği'nin önündeki engellerin kaldırılarak Avrupa Birliği Türkiye arasındaki ticari ilişkilerin geliştirilmesine destek olacak nitelikte olması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Avrupa Birliği Hukuku, Gümrük Birliği, Avrupa Birliği Adalet Divanı, Vergilendirme Yetkisi, Temel Hak ve Özgürlükler

ABSTRACT

The European Union is the most important example of regional international organizations formed by the victorious and defeated states that clashed in the Second World War. In the first stage of the formation process of the European Union, the aim was to ensure the economic unity of the 6 founding states in the economic field, and after the realization of this stage, political unity was aimed with the Maastricht Treaty, which came into force in 1993. The Constitution, which was prepared in 2004 in order to ensure political unity, has not yet come into force as it has not been approved by all member states. Considering the request of the United Kingdom, which became a member of the Union in 1973 along with Denmark and Ireland during the first expansion period of the European Union, to leave the Union as of 31.01.2020 and the approval of this request by the European Parliament, it seems difficult to achieve the goal of political union in the short and medium term. Turkey started the process of full membership in the European Union with the Ankara Association Agreement dated 1963, which is an agreement subject to the rules of international law. The preparatory phase ended with the Additional Protocol, which is an annex to this Treaty, and various decisions taken by the established Association Council, and as a result of the transition period, the final stage of the establishment of the Customs Union, which was the final goal, was started. Although some rights have been granted to Turkish citizens in order to improve Turkey-European

Union relations, the decisions of the Court of Justice of the European Union have played an important role in the development of these rights. The Istanbul Logistics decision is important in that it will support the development of commercial relations between the European Union and Turkey by removing the obstacles to the Customs Union.

Keywords: European Union Law, Customs Union, Court of Justice of the European Union, Taxation Authority, Fundamental Rights and Freedoms

HAKKANİYETE UYGUN YARGILANMA İÇİN İDARİ YARGIDA UYGULANMASI GEREKEN İLKELER -BİREYSEL BAŞVURUYA İLİŞKİN KARARLAR IŞIĞINDA-

PRINCIPLES TO BE APPLIED IN THE ADMINISTRATIVE JUDICIARY FOR A FAIR TRIAL -IN THE LIGHT OF INDIVIDUAL APPLICATION DECISIONS -

Pelin Bengü ASLAN*

ÖZ

Bu çalışmada, öncelikle bireysel başvurular bağlamında adil yargılanma ilkesinin öneminden bahsedilmiş, akabinde idari yargıda adil yargılanma hakkının alt ilkelerinden, hakkaniyete uygun yargılanma ilkesinin uygulanması esnasında uyulması gereken ilkeler üzerinde durulmuştur. Bunlardan ilki, taraflar arası usuli eşitlik, başka bir ifadeyle silahların eşitliği ilkesidir. Bu ilkenin kamu gücü ayrıcalıklarıyla donatılmış idare ile birey arasındaki orantısızlığın giderilmesi açısından önemi vurgulanmış, akabinde çekişmeli yargılanma hakkı, bir diğer ifadeyle hukuki dinlenilme hakkı açıklanmaya çalışılmıştır. Adil bir yargılama içinde diyalektığe dayalı olan bu sistemde, tarafların tez ve antitezini ortaya koymasına hizmet edecek hukuki argümanlarını kullanmasının tam olarak sağlanmasının altı çizilmeye çalışılmıştır. Son olarak gerekçeli karar hakkı üzerinde durulmuştur. İlk derece mah-

* Avukat
pbenguaslan@gmail.com, ORCID ID: 0000-0001-6798-580X

kemesinin vermiş olduğu kararı, bir üst mercie taşıyan tarafın savunmasının sağlamlığı, gerekçenin sağlamlığıyla doğru orantılıdır. Bu sebeple, özellikle gerekçeli karar hakkı açısından, tarafların esasa etkili ileri sürdüğü hususların gerekçeli olarak ele alınmaması, yürütmeyi durdurma ret kararlarının “gerekçesiz gerekçe” olarak tanımlanabilecek şekilde yazılmaları ve hatta bazı nihai kararların gerekçesiz bir şekilde verilmesi gibi uygulamadaki ihlal örnekleriyle açıklanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Adil Yargılanma İlkesi, Hakkaniyete Uygun Yargılanma, Silahların Eşitliği, Hukuki Dinlenilme Hakkı, Gerekçeli Karar Hakkı

ABSTRACT

In this study, the importance of the principle of a fair trial in the context of individual applications is first mentioned, and then one of the sub-principles of the right to a fair trial in administrative justice, and the principles that must be followed in the application of the principle of fair trial are emphasised. The first of these is the principle of procedural equality between the parties, in other words, the principle of equality of arms. The importance of this principle in eliminating the imbalance between the administration, which enjoys the privileges of public power, and the individual is underlined. The right to a fair trial, in other words the right to be heard, is then explained. In this system, which serve to reveal their thesis and antithesis. Finally, the right to a reasoned decision is emphasised. The soundness of the defence of the party appealing to a higher authority against the decision of the court of first instance is directly proportional to the soundness of the reasoning. For this reason, especially in terms of the right to a reasoned judgement, it is explained with examples of violations in practice, such as the failure to address the issues raised by the parties in a reasoned manner, the rejection of the stay of execution decisions being written in a way that can be defined as “unjustified reasoning”, and even some final decisions being issued without justification.

Keywords: Fair Trial Principle, Fair Trial, Equality of Arms, Right to Legal Hearing, Right to Reasoned Decision

MASUMİYET KARİNESİNİN İDARE HUKUKUNDAKİ YERİNİN DİSİPLİN SORUŞTURMASI ÖZELİNDE DEĞERLENDİRİLMESİ

EVALUATION OF THE PLACE OF THE PRESUMPTION OF INNOCENCE IN ADMINISTRATIVE LAW SPECIALLY OF A DISCIPLINARY INVESTIGATION

Ahmet Mirza DURAN*

ÖZ

Adil yargılanma hakkının unsuru olan masumiyet karinesi hem Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS) hem de Anayasamız tarafından güvence altına alınmıştır. Karine, ithama maruz kalan kişiyi korumanın yanı sıra ayrıca adalet sisteminin devamlılığı bakımından işlevsellik sağlamaktadır. Masumiyet karinesi, her ne kadar aslen ceza hukuku dalında daha çok uygulama alanı bulan bir ilke olsa da suç isnadının yöneltilebildiği idare hukukunda (idari yaptırım, idari ceza, idari soruşturma vs.) uygulanabilirliği değerlendirilmesi gereken bir konudur. Dolayısıyla kişiye suç isnadının yönlendirildiği hukuk disiplinlerinde, masumiyet karinesinin sağladığı haklar kişiye tanınmalıdır. Hem ceza hukukunun hem de idare hukukunun alanına giren birbiriyle bağlantılı olduğu durumlarla karşılaşabilmekteyiz. Bu sebeple iki hukuk disiplininin masumiyet karinesini uygulama şekli tartışılması gerekmektedir.

* Avukat, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Doktora Öğrencisi
ahmetmirzaduran@gmail.com, ORCID: 0000-0002-3285-2393

dir. İdare hukukunun alt dallarından biri olan disiplin hukuku, idare hukukunda kişinin en fazla suç isnadı altında kaldığı alanların başında gelmektedir. Bu bakımdan öncelikle masumiyet karinesinin tanımı, sağladığı haklar ve kapsamı hakkında açıklamalarda bulunulacaktır. Sonrasında ise disiplin, disiplin soruşturması ve disiplin cezası kavramlarının tanımlamaları yapıldıktan sonra disiplin soruşturması sürecinde masumiyet karinesinin yerine değinilmesi gerekmektedir. Sonrasında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) ve Anayasa Mahkemesi (AYM) kararları ışığında idare hukukunda ve disiplin soruşturması özelinde masumiyet karinesinin uygulanabilirliği incelenecektir.

Anahtar Kelimeler: Masumiyet Karinesi, İdari Yaptırım, Disiplin Cezası, Hükümün Açıklanmasının Geri Bırakılması, Beraat

ABSTRACT

The presumption of innocence, which is an element of the right to a fair trial, is guaranteed by both the European Convention on Human Rights (ECHR) and our Constitution. In addition to protecting the accused person, the presumption also provides functionality in terms of the continuity of the justice system. Although the presumption of innocence is a principle that finds more application in the field of criminal law, its applicability in administrative law (administrative sanction, administrative punishment, administrative investigation, etc.), where the accusation of crime can be directed, is an issue that should be evaluated. Therefore, in legal disciplines where a person is accused of a crime, the rights provided by the presumption of innocence should be recognized. We may encounter situations where both criminal law and administrative law are interrelated. For this reason, it is necessary to discuss how the two legal disciplines apply the presumption of innocence. Disciplinary law, which is one of the sub-branches of administrative law, is one of the areas in administrative law where the person is most frequently accused of a crime. In this respect, firstly, the definition, rights and scope of the presumption of innocence will be explained. Then, after defining the concepts of discipline, disciplinary investigation and disciplinary punishment, the place of the presumption of innocence in the disciplinary investigation process should be mentioned. Afterwards, the applicability of the presumption of innocence in administrative law and disciplinary investigations will be examined in the light of European Court of Human Rights (ECtHR) and Constitutional Court (AYM) decisions.

Keywords: Presumption of Innocence, Administrative Sanction, Disciplinary Punishment, Delay of Declaration of Judgment, Acquittal

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ VE TÜRK ANAYASA MAHKEMESİ BİREYSEL BAŞVURU MEKANİZMASINDA ACTIO POPULARIS YAKLAŞIMI

ACTIO POPULARIS APPROACH IN THE INDIVIDUAL APPLICATION MECHANISMS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS AND THE TURKISH CONSTITUTIONAL COURT

Kubilay YILMAZ*

ÖZ

Temel hak ve özgürlüklerin korunması amacıyla kişilere özgülenmiş bir başvuru yolu olarak öngörülen bireysel başvuru mekanizmasında şekli bir kabul şartı olan mağdur sıfatının incelenmesi, aynı zamanda esastan önemli bir sorunsala denk düşmektedir. O da şudur ki bir hakkın veya özgürlüğün ihlâl edildiği iddiası ne zaman ve/veya kimlerce gündeme getirilmelidir ki bu iddia esastan incelenmeye değer kabul edilsin? Bu çalışmada, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Türk Anayasa Mahkemesince kabul edilmiş olan mevcut bireysel başvuru mekanizmasında hak ve özgürlüklerin ne kadar etkin ve işlevsel olarak korunduğu sorusunun cevabı aranmaktadır. Bu kapsamda başvuru hakkının ne ölçüde genişletilebileceği ve

* Kamu Denetçiliği Kurumu Uzman Yardımcısı
av.kubilayilmaz@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-5128-9057

Roma hukukunda bir dava türü şeklinde karşımıza çıkan *actio popularis* yolu bir örnek olarak irdelenmektedir. Çalışmada öncelikle Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin mağduriyet kavramına bakışı ve konuya ilişkin içtihat değişiklikleri ile *actio popularis* olarak nitelendirdiği başvurular ele alınacaktır. Sonrasında ise Türk hukukunda tarihsel olarak *actio popularis*'e olan yaklaşıma ve Türk Anayasa Mahkemesinin bireysel başvuru kararlarında konuya ilişkin değerlendirmelerine yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Actio Popularis, Halk Davası, Mağdur Sıfatı, Bireysel Başvuru, Kabul Edilebilirlik

ABSTRACT

The examination of victim status as a formal admissibility requirement in the individual application mechanism, which is intended as an individual remedy for the protection of fundamental rights and freedoms, also corresponds to an important substantive problem. That is, when and/or by whom should the allegation of a violation of a right or a freedom have to be made in order for that allegation to be considered worthy of through examination? This study seeks to answer the question of how effectively and functionally rights and freedoms are protected in the existing individual application mechanism accepted by the European Court of Human Rights and the Turkish Constitutional Court. In this context, the extent to which the right of application can be extended and the *actio popularis*, which appears as a type of action in Roman law, will be examined as an example. The study first examines the European Court of Human Rights' view of the concept of victimisation, the changes in its jurisprudence on the subject, and the complaints that it characterizes as *actio popularis*. It then discusses the historical approach to *actio popularis* in Turkish law and the Turkish Constitutional Court's assessments of the issue in its individual application decisions

Keywords: Actio Popularis, Public Action, Victim Status, Individual Application, Admissibility

DANIŞTAY YAYINLARI

I. DANIŞTAY DERGİLERİ

A. DANIŞTAY DERGİSİ

Sayı: 1 – 90, Cumhuriyetin 50.Yılı Özel Sayısı ve Atatürk'ün

Doğumunun 100. Yılı Özel Sayısı tüklenmiştir.

Sayı: 91	Sayı: 113	Sayı: 135	Sayı: 157
Sayı: 92	Sayı: 114	Sayı: 136	
Sayı: 93	Sayı: 115	Sayı: 137	
Sayı: 94	Sayı: 116	Sayı: 138	
Sayı: 95	Sayı: 117	Sayı: 139	
Sayı: 96	Sayı: 118	Sayı: 140	
Sayı: 97	Sayı: 119	Sayı: 141	
Sayı: 98	Sayı: 120	Sayı: 142	
Sayı: 99	Sayı: 121	Sayı: 143	
Sayı: 100	Sayı: 122	Sayı: 144	
Sayı: 101	Sayı: 123	Sayı: 145	
Sayı: 102	Sayı: 124	Sayı: 146	
Sayı: 103	Sayı: 125	Sayı: 147	
Sayı: 104	Sayı: 126	Sayı: 148	
Sayı: 105	Sayı: 127	Sayı: 149	
Sayı: 106	Sayı: 128	Sayı: 150	
Sayı: 107	Sayı: 129	Sayı: 151*	
Sayı: 108	Sayı: 130	Sayı: 152	
Sayı: 109	Sayı: 131	Sayı: 153	
Sayı: 110	Sayı: 132	Sayı: 154	
Sayı: 111	Sayı: 133	Sayı: 155	
Sayı: 112	Sayı: 134	Sayı: 156	

* T.C. Danıştay Dergisi, 151. sayısından itibaren ulusal hakemli bir dergi olarak yayın hayatına devam etmektedir.

B. DANIŞTAY KARARLAR DERĐİŐİ

Sayı: 1	Sayı: 4
Sayı: 2	Sayı: 5
Sayı: 3	Sayı: 6

C. T.C. DANIŞTAY KARARLAR DERĐİŐİ

Sayı: 1	Sayı: 5	Sayı: 9	Sayı: 13
Sayı: 2	Sayı: 6	Sayı: 10	Sayı: 14
Sayı: 3	Sayı: 7	Sayı: 11	
Sayı: 4	Sayı: 8	Sayı: 12	

II. DANIŞTAYIN ÇEŞİTLİ DAİRE VE KURUL KARARLARI ÖZETLERİ

A. YARGI KARARLARI

Yayın No:

1. Danıştay İçtihatları Birleştirme Kararları I (1953-1966), 1966, s. 130
12. Danıştay Onuncu Daire Kararları 1972. s. XIV+340
15. Danıştay Dokuzuncu Daire Kararları 1973, s. XVI+296
16. Danıştay İçtihatları Birleştirme Kararları II, (1967-1972), 1973, s. 248
19. Danıştay Sekizinci Daire Kararları 1974, s. XXIV+518
22. Danıştay Onikinci Daire Kararları, Birinci Kitap, Cilt: I, 1976, s. XXXIV+650
22. Danıştay Onikinci Daire Kararları, Birinci Kitap, Cilt: II, 1976, s. XX+550
24. Danıştay Yedinci Daire Kararları, Birinci Kitap, (1965-1976), 1977, s. XXX+674, 2. Baskı
27. Danıştay Altıncı Daire Kararları, Birinci Kitap, (1965-1977), 1979, s. XXII+713
30. Danıştay Dava Daireleri Kurulu Kararları, Birinci Kitap, (1965-1978), 1981, s. XXXII+858
34. Danıştay BeŐinci Daire Kararları, (1970-1981), Birinci Kitap Cilt: I, 1983, s. X+647
35. Danıştay BeŐinci Daire Kararları, (1970-1981), Birinci Kitap Cilt: II, 1983, s. XV+663

37. İçtihatları Birleştirme Kurulu Kararları II, (1933-1983), ÇATAL Nurşen, Danıştay Savcısı, 1984, s. 144
40. Danıştay Onbirinci Daire Kararları, (1971-1981), 1984, s. XXIII+567
41. Danıştay İçtihatları Birleştirme Kararları III, (1973-1984), 1985, s. 148
47. Danıştay Dördüncü Daire Kararları, (1975-1979), 1989, s. IX+145

B. DANIŞMA KARARLARI

Yayın No:

31. Danıştay İstisari Düşünceler (Cumhuriyet Dönemi), (1929-1980), Birinci Kitap, Cilt:I, 1982, s. XI+638
32. Danıştay İstisari Düşünceler (Cumhuriyet Dönemi), (1929-1980), Birinci Kitap, Cilt:II, 1982, s. VIII+584
38. Danıştay İstisari Düşünceler (Fihrist, Cumhuriyet Dönemi), (1929-1983), 1984, ER Salih, Danıştay Tetkik Hakimi, s. 253

III. İDARE HUKUKU İNCELEMELERİ

Yayın No:

21. İdare Hukuku ve İdari Yargı ile İlgili İncelemeler I, 1976, s. 372
26. İdare Hukuku ve İdari Yargı İle İlgili İncelemeler II, 1978, s. 388, 2. Baskı, 1987
29. İdare Hukuku ve İdari Yargı İle İlgili İncelemeler III, 1981 s. 397, 2. Baskı, 1987

IV. KİTAPLAR

Yayın No:

- Yüzyıl Boyunca Danıştay (1868-1968), 1968
- Yüzyıl Boyunca Danıştay (1868-1968), s. XX+964, 2.Baskı, 1986
2. Alman İdare Mahkemeleri Kanunu, Çeviren: ERDOĞDU Ahmet, Danıştay İkinci Daire Başkanı, 1967, s. 84

3., 4., 5., 6., 7., 8. Danıştay Kitaplığında Bulunan Kitapların Fihristi

9. Modern Fransa'da Danıştay, Dr. FREEDEMAN Charles E.; Çeviren: GÖKTEN Işık, Danıştay Eski Yardımcısı, 1971, s. 160
10. Anayasa Mahkemesi Kararları Işığında Memurun Muhakematı Hakkında Kanun Tatbikatının Eleştirisi, ERGUT Eşref, Danıştay Üyesi, 1971, s. 52
11. Türkiye'de Zirai Kazancın Vergilendirilmesi, COŞKUN Sabri, Danıştay Yardımcısı, 1977, s. 74
13. Tüzüklerimiz, DİNÇER Güven, Danıştay Kanunsözcüsü, 1972, s. XIV+184
14. İdare Hukuku ve İdari Yargının Bazı Sorunları, TUNCAY Aydın H., Danıştay Üyesi, 1972, s. 284
17. Danıştay Kanunu ve İlgili Mevzuat, 1973, s.105
18. Danıştay ve Bölge İdare Mahkemeleri, LETOURNEUR M., BAUCHET J., MERIC J.; Çeviren: BAŞPINAR Recep, Danıştay Üyesi, 1973, s.273 (Müellifi tarafından satış izni verilmemiştir.)
20. Yüzbeş ve Yüzaltıncı Yıllarda Danıştay, (Anayasa Değişikliklerine İlişkin Görüşleriyle)
23. Açıklamalı ve İçtihatlı İşletme Vergisi, GÜNGÖR A. İhsan, Danıştay Üyesi, 1977, s. 240
25. Danıştay Kanunu, 1978, s. 60
28. Yüzonbirinci Yılında Danıştay
36. Danıştay Kanunu ve İdari Yargı İle İlgili Mevzuat, 1983, s. 153
39. Fransa ve İngiltere'de İdarenin Sorumluluğu, DELCROS Xavier, DELCROS Bertrand, HANLOV Carol, DİSTEL Michel; Çeviren: CANDAN Turgut, Danıştay Tetkik Hakimi, 1984, s. XIX+130
42. Yüzon dört ve Yüzon dokuzuncu Yıllarda Danıştay
48. Tanzimattan Cumhuriyete Yasalarımız Dizini (1839-1923), 1990, s.284, Hazırlayan: Ahmet Ziya, Yeni Harflere Çeviren: ONAT Nuri
51. İptal Davasının Konusunu Oluşturma Bakımından İdari İşlemin Kimliği, Yrd. Doç. Dr. ERKUT Celal, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi, 1990, s. XII+214
52. Yönetimin Hareket Serbestisi Alanının Yargısal Denetimi ve Sınırları, Hak. Yar. Dr. ALPAR Erol, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi Üyesi, 1990, s. VIII+146
54. Hollanda Danıştay, Çeviren: COŞKUN Sabri, Danıştay Üyesi 1992, s. 27

56. İptal Davası, COŞKUN Sabri, Danıştay Üyesi, 1993, s. 46
58. Fransız Anayasası, Çeviren: ÖZEREN Ahmet Şükrü, Danıştay Üyesi, 1994, s. VI+35
- 60-A. Dünyada İdari Yargının Bugünü, Uluslararası Yüksek İdari Mahkemeler Derneği (AIHJA – IASAJ) Orijinal Metinlerinden Çeviri, 2002, s. VI+91
- 60-B. Dünyada İdari Yargının Bugünü, Uluslararası Yüksek İdari Mahkemeler Derneği (AIHJA – IASAJ) Orijinal Metinlerinden Çeviri + Orijinal Metinler, 2002, s. VI+102
61. İnsan Hak ve Özgürlüklerinin İdari Yargıç Tarafından Korunması, Uluslararası Yüksek İdari Mahkemeler Derneği (AIHJA – IASAJ) VII. Kongresi Sentez Raporu Çevirisi, (23 – 25 Nisan 2001 Senegal) 2002, s. VI+-33
62. Danıştay İchtüzüğü – Danıştay Tetkik Hakimlerinin Görev Yaptıkları Daire ve Kurulların Değiştirilmesinde Uygulanacak Esaslara İlişkin Yönetmelik – Yurtdışına Gönderilecek Danıştay Meslek Mensuplarının Seçimleri ile Diğer Esasların Belirlenmesine İlişkin Yönetmelik – Danıştay Tasnif ve Yayın Bürosu Kuruluş ve Görev Yönetmeliği – Danıştay Arşiv Yönetmeliği – Danıştay Kıyafet Yönetmeliği – Danıştay Memurları Sicil Amirleri Yönetmeliği – Danıştay Memurları Disiplin Kurulu ve Disiplin Amirleri Yönetmeliği – Danıştay Personelinin Görevde Yükselme Yönetmeliği, 2002, s. 53
63. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu, 2002, s. 65
64. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu, (Türkçe, Fransızca, İngilizce), Fransızca çeviri: ENGEZ Necati, İngilizce çeviri: Dr. ALTIPARMAK Kerem, 2003, s. 190-125.Yıl – Hukuk Devleti, İdare Hukuku ve Danıştay (İngilizce-Fransızca), Tıpkı Basım, 2003, s. 44
66. Hukukla Kırkbir Yıl, ALAN Nuri, Danıştay Başkanı, 2003, s. 312
69. İdari Yargı Kararlarının Uygulanması, Uluslararası Yüksek İdari Yargı Mercileri Derneği VIII. Kongresi (26 – 28 Nisan 2004, Madrid) Genel Raporu Çevirisi, 2004, s. VI+45

70. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu, 2004, s.84
73. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu, (Türkçe, Fransızca, İngilizce), Fransızca çeviri: ENGEZ Necati, İngilizce çeviri: Yrd.Doç.Dr. ALTIPARMAK Kerem, 2007, s.217
75. İdari Hakimlerin Statüsü, Uluslararası Yüksek İdari Yargı Mercileri Derneğinin IX. Kongresi (22-24 Kasım 2007, Bangkok) Genel Raporu Çevirisi, 2008, s. 21
78. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu, 2009, s. 85
80. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu – Danıştay Dava Daireleri Arasındaki İşbölümü, 2011, s. 98
85. Vergi Uyuşmazlıklarını Değerlendirme Çalışmayı, 2014, s. 79
87. Danıştay Kanunu – Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun – İdari Yargılama Usulü Kanunu – Danıştay Dava Daireleri Arasındaki İşbölümü, 2015, s. 171
88. Danıştay Başkanlığı İç Kontrol El Kitabı, 2015, s. 43
90. Uluslararası Sözleşmelere Atıf Yapan Karar Örnekleri – Translated Judgements Which Refer to the International Conventions 2015, s. 206
92. İdari Yargıya İlişkin Uyuşmazlıklar Kapsamında Mülkiyet Hakkına Müdahaleler, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesi Bireysel Başvuru Kararları, 2017, s.680
94. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları, 1. Dönem (2014-2015), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Karar Analizleri, 2018, s. 149
95. İdari Yargı Komisyonu Çalışmaları, 1. Dönem (2017 – 2018), 2018, s. 261
96. Uluslararası Sözleşmelere Atıf Yapan Karar Örnekleri – Translated Judgements Which Refer to the International Conventions 2018, s. 318

97. Hukukta Yorum ve Hâkimin Yorumlama Yetkisi Paneli, 2018, s.69
98. Kamulaştırmasız El Atma (Hukuki El Atma) ve İlgili Danıştay Altıncı Daire Kararları, 2018, s.333
100. Kamu Görevlilerinin Sadakat Yükümlülüğü Paneli, 2018, s. 69
101. Danıştay Ondördüncü Daire Kararları (4 Cilt), 2019, s.465, s.556, s. 543, s. 533
102. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları, 2. Dönem (2015-2016), Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Maddeleri ve Anayasa Mahkemesi Bireysel Başvuru Karar Analizleri, 2019, s. 157
103. 150. Yılında Şûrâ-yı Devletten Danıştaya Uluslararası Sempozyumu, 2019, s. 216
104. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları, 3. Dönem (2016-2017), Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesi Bireysel Başvuru Kararları Çerçevesinde Temel Hak ve Özgürlükler, 2019, s. 222
105. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları, 4. Dönem (2017-2018), Danıştay Kararları Çerçevesinde Temel Hak ve Özgürlükler, 2019, s. 397
107. İdari Yargı Komisyonu Çalışmaları, 2. Dönem (2018 – 2019), 2019, s. 261
108. İdari Yargı Komisyonu Çalışmaları, 3. Dönem (2019), 2020, s. 537
109. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları, 5. Dönem (2019), Anayasa Mahkemesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Bireysel Başvuru Kararları Çerçevesinde Temel Hak ve Özgürlükler, 2020, s. 345
110. T.C. Danıştay Başkanlığı Karar Yazım Rehberi, 2020, s. 152
112. İdari Yargı Komisyonu Çalışmaları 4. Dönem (2020-2021), 2022, s. 440
113. İnsan Hakları Komisyonu Çalışmaları 6. Dönem (2020-2021), 2022, s. 644

V. DANIŞTAY SEMPOZYUMLARI

Yayın No:

- ATATÜRK'ün 100. Doğum Yılı Sempozyumu, 1981, s. 156
- 33. İdari Yargıda Son Gelişmeler Sempozyumu, 1982, s. 194
- 43. Kentleşmenin Getirdiği Çevre Sorunları Sempozyumu (İdare Hukuku Açısından), 1987, s. 183

49. Avrupa Topluluğu Hukuku Sempozyumu, 1989, s. 155
59. 2000 Yılında İdari Yargı Sempozyumu, 2000, s. 297
63. İdari Yargının Yeniden Yapılandırılması ve Karşılaştırmalı İdari Yargılama Usulü, Danıştay ve İdari Yargı Günü 133. Yıl, Sempozyum, 2003, s. 167
67. Danıştay ve İdari Yargı Günü 134. Yıl, Sempozyum, 2002, s. 173
68. Danıştay ve İdari Yargı Günü 135. Yıl, Sempozyum, 2003, s. 204
71. Danıştay ve İdari Yargı Günü 136. Yıl, Sempozyum, 2004, s. 191
72. Danıştay ve İdari Yargı Günü 137. Yıl, Sempozyum, 2005, s. 244
74. Danıştay ve İdari Yargı Günü 139. Yıl, Sempozyum, 2007, s. 306
76. Danıştay ve İdari Yargı Günü 138. Yıl, Sempozyum, 2006, s. 341
77. Danıştay ve İdari Yargı Günü 140. Yıl, Sempozyum, 2008, s. 159
79. Danıştay ve İdari Yargı Günü 141. Yıl, Sempozyum, 2009, s. 109
81. Danıştay ve İdari Yargı Günü 142. Yıl, Sempozyum, 2010, s. 160
82. Danıştay ve İdari Yargı Günü 143. Yıl, Sempozyum, 2011, s. 71
83. Danıştay ve İdari Yargı Günü 144. Yıl, Sempozyum, 2012, s. 282
84. Danıştay ve İdari Yargı Günü 145. Yıl, Sempozyum, 2013, s. 71
86. Danıştay ve İdari Yargı Günü 146. Yıl, Sempozyum, 2014, s. 229
89. Danıştay ve İdari Yargı Günü 147. Yıl, Sempozyum, 2015, s. 146
91. Danıştay ve İdari Yargı Günü 148. Yıl, Sempozyum, 2016, s. 292
93. Danıştay ve İdari Yargı Günü 149. Yıl, Sempozyum, 2017, s. 293
99. Danıştay ve İdari Yargı Günü 150. Yıl, Sempozyum, 2018, s. 149
106. Danıştay ve İdari Yargı Günü 151. Yıl, Sempozyum, 2019, s. 202
111. Alternatif Uyuşmazlık Çözüm Yöntemleri Sempozyumu, 2021, s. 139
114. Danıştay ve İdari Yargı Günü 154. Yıl, Sempozyum, 2022, s. 445
115. Danıştay ve İdari Yargı Günü 155. Yıl, Sempozyum, 2023, s. 419

VI. ULUSAL İDARE HUKUKU KONGRELERİ

Yayın No:

- I. Ulusal İdare Hukuku Kongresi Bildiri Özetleri, 1990, s. 180
53. - I. Ulusal İdare Hukuku Kongresi, Birinci Kitap, İdari Yargı, 1991, s. 464

- I. Ulusal İdare Hukuku Kongresi, İkinci Kitap, Kamu Yönetimi,1991, s. 505
- I. Ulusal İdare Hukuku Kongresi, Üçüncü Kitap, Çeşitli İdare Hukuku Konuları, 1992, s. 307
- 55. - II. Ulusal İdare Hukuku Kongresi Bildiri Özetleri, 1993, s. 163
- II. Ulusal İdare Hukuku Kongresi, İdari Yargının Dünyada Bugünkü Yeri, 1993, s. VIII+356

VII. TANITMA YAYINLARI

Yayın No:

- Albüm (1968)
- Albüm (1978)
- Albüm (1985)
- Albüm (1990)
- Albüm (1995)
- Albüm (2000)
- Albüm (2003)
- Albüm (2005)
- Albüm (2008)
- Albüm (2011)
- Albüm (2013)
- Albüm (2017)
- Albüm (2020)
- Danıştay (1868-1989), 1989, s. 24
- Danıştay (1868-1989), 1993, s. 24
- Danıştay (İngilizce) 2003, s.32
- Danıştay (İngilizce) 2005, s. 32
- Danıştay (Fransızca) 2005, s. 32

DANIŞTAY TASNİF VE YAYIN KURULUNDAN DUYURU

DANIŞTAY DERĐİLERİNİN İÇERİĞİ VE YAYIMLANMA USULÜ İLE İLGİLİ BİLGİLER

03/01/2019 tarih ve 48 sayılı Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu kararı uyarınca; 1937 yılından beri yayımlanan T.C. Danıştay Başkanlığı süreli yayınlarından olan “Danıştay Dergisi”nin, içinde makalelerin ve Danıştay İdari ve Vergi Dava Daireleri Kurulları, Başkanlar Kurulu ve Dava Daireleri kararlarının bir arada bulunduğu biçiminin deĐiŐtirilerek, kararlar için “**Danıştay Kararlar Dergisi**”; makale, çeviri ve benzeri çalışmalar için “**Danıştay Dergisi**” adıyla iki ayrı dergi olarak yayımlanmasına karar verilmiŐtir.

“**Danıştay Dergisi**” 151. sayısından itibaren hakemli makalelerden oluşan **Ulusal Hakemli Dergi** olarak yayın hayatına devam etmektedir. 2023 yılı itibarıyla Ocak ve Temmuz aylarında olmak üzere yılda iki kez yayımlanmaktadır.

“**Danıştay Kararlar Dergisi**” ise Danıştay kurulları ve dava daireleri kararlarından oluşan dergidir. Ocak, Mayıs ve Eylül aylarında olmak üzere yılda üç kez yayımlanmaktadır.

Danıştay Dergisinin müstakil web sayfasına <https://dergi.danistay.gov.tr/> adresinden ulaŐabilirsiniz.

2024 YILINA AİT YAYIMLANACAK 157 ve 158 SAYILI DANIŞTAY DERĐİLERİ FİYATINA İLİŞKİN AÇIKLAMA

Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulunun ilgili kararı uyarınca Danıştay Dergisinin 2024 yılı birim satış fiyatının; **100 TL (Yüz Türk Lirası)**, standart abonelik fiyatının **90 TL (Doksan Türk Lirası)**, özel abonelik fiyatının **80 TL (Seksen Türk Lirası)** olarak belirlenmesine karar verilmiŐtir.

T.C. Danıştay Başkanlığı diğer yayınları ile yayınların fiyatlarına ilişkin detaylı bilgi için www.danistay.gov.tr adresini ziyaret ediniz.

Kamuoyuna duyurulur.

DANIŞTAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. Danıştay Dergisi, “Hakemli Dergi” statüsünde yılda iki sayı olmak üzere, Ocak ve Temmuz aylarında yayımlanan kurumsal bir dergidir.

2. Derginin yayın konusu; Danıştayın görev alanına giren konular (İdare Hukuku, İdari Yargılama Usulü Hukuku, Vergi Hukuku, Anayasa Hukuku, Kamu Hukuku) başta olmak üzere, Medeni Hukuk, Uluslararası Hukuk, İdari Yargılama Usulü Kanunu’nda atıfta bulunulan hâllere ilişkin olmak üzere Hukuk Muhakemeleri Kanunu gibi idari yargıyla ilgili alanlara ilişkindir.

3. Derginin yazım dili Türkçe’dir. Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulunun uygun gördüğü durumlarda İngilizce yazılar da yayımlanır.

4. Dergiye gönderilecek yazılar, T.C. Danıştay Dergisi Yazım Kuralları’na ve Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu’na uygun olmalıdır.

5. Dergide yayımlanması istenen yazılar Word formatında, **yayin@danistay.gov.tr** adresine e-posta yoluyla ya da CD’ye kaydedilmiş olarak aşağıdaki adrese posta yoluyla gönderilir: Danıştay Dergisi T.C. Danıştay Başkanlığı Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No:149 Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya/ANKARA

6. Dergiye gönderilecek yazılar, daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış ya da yayımlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır.

7. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca yazarların adı, yazı metninden çıkarılarak iki ayrı hakeme gönderilir. Yazara, yazının hangi hakemlere gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Hakem incelemesinden gelen yazılar, hakem inceleme raporlarıyla birlikte Danıştay Tasnif ve Yayın Kuruluna sunulur. Yazının yayımlanması, hakemler ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun bulunmadığı takdirde, bu durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Makale, ancak bu düzeltmelerin yazar tarafından kabul edilerek metne işlenmesi, hakemler ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun görülmesi koşuluyla yayımlanır.

8. Hakem değerlendirmesi sonucunda hakemlerden birinin olumlu, diğerinin olumsuz görüş bildirmesi durumunda, yazı cnc bir hakeme gönderilir. Yazının yayımlanabilmesi için en az iki hake-min olumlu görüş bildirmesi gerekir. Hakem raporlarının olumsuz ol-ması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

9. Yayımlanmasına karar verilen yazılara hangi sayıda yer verile-ceğine Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu karar verir. Gönderilen yazı-lardan yayımlanmasına karar verilen yazılar, yazarına iade edilmez.

10. Yayımlanmak üzere gönderilen çeviriler için 05/12/1951 ta-rih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre eser sahibin-den izin alınmış olması ve bu iznin belgelendirilmesi şarttır. eviriler, orijinal metni ile birlikte ve yayımlandığı kaynağın da belirtilmesi su-retiyle gönderilir. Çevirilerde de hakemlik sistemi uygulanır. Çeviri eser üzerinde hakemlik yapacak kişilerde dil yeterliliğine ve akade-mik ünvana dikkat edilir.

11. Yayımlanmasına karar verilen yazıların tüm yayın hakları Da-nıştay Başkanlığına aittir.

12. Dergide yazıların yayımlanmış olması, yazara ait görüşlerin Danıştay tarafından paylaşıldığı ve desteklendiği anlamına gelmez. Dergide yayımlanan yazıların ve eviri eserlerin telif haklarıyla ilgili tüm konularda, 05/12/1951 tarih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eser-leri Kanunu'nun ilgili hükümleri uygulanır.

13. Dergide yayımlanan yazılardan ve eviri metinlerden ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

14. Yazıları yayımlanan yazarlara ve yazıların gönderildiği ha-kemlere, 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmî Gazete'de yayım-lanarak yürürlüğe giren "Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca denecek Telif ve İşlenme cretleri Hakkında Yönetmelik" esaslarına göre telif ve hakem creti ödenir.

15. Yazarlara er adet, hakemlere ise birer adet dergi ücretsiz olarak gönderilir.

DANIŞTAY DERGİSİ YAZIM KURALLARI

1- Danıştay Dergisi'ne gönderilecek yazılar; Word formatında, A4 boyutunda, üst, alt ve her iki kenardan 2,5 cm boşluk bırakılacak ve her iki yana yaslı olacak şekilde 1,5 satır aralığıyla, Times New Roman yazı karakteri ile 12 punto olarak yazılmalı, 2.000 kelimedenden az olmamalı, metin içi atıflar, dipnotlar ve kaynakça hariç 10.000 kelimeyi geçmemelidir.

2- Yazı için hazırlanacak kapak sayfasında; yazının başlığı, yazar veya yazarların adı ve soyadı, ünvanı, görev yaptığı kurumun adı, kısa özgeçmişi, ORCID numarası (Bilimsel Araştırmacı Kimlik Numarası), iletişim adresi ile telefonu ve e-mail adresi yer almalıdır. ORCID numarası <https://orcid.org/> adresinden alınabilir.

3- Gönderilen yazıların ilk sayfasına Türkçe ve İngilizce dillerinde yazılmış başlık, öz (abstract) ve anahtar kelimeler (keywords) eklenmelidir. Başlık 12 punto ile tüm harfler büyük, kalın ve ortalanmış şekilde yazılmalıdır. Öz, yazının amaç ve kapsamını en iyi şekilde ifade etmeli, mümkünse tek paragraf hâlinde olmalı ve 150 ilâ 250 kelimedenden oluşacak şekilde 10 punto ile yazılmalıdır. Anahtar kelimeler 5 adet olmalı ve 10 punto ile yazılmalıdır.

4- Danıştay Dergisi'nde yazılar türlerine göre; araştırma makalesi, karar incelemesi, çeviri ve diğer çalışmalar (derleme vs.) şeklinde sınıflandırılmaktadır. Yazar, çalışmanın niteliğine dair kanaatini çalışma başlığının altında belirtmelidir. Gelen yazıların niteliğinin ne olduğu hakemler tarafından da değerlendirilir. Hakemler arasında yazının türü konusunda görüş farklılığı olması hâlinde Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulunun kararı esas alınır.

5- Yazının başlığı ile giriş ve sonuç bölümleri dâhil tüm ana başlıkları büyük harflerle yazılmalıdır.

Yazı içerisindeki başlıklar şu şekilde düzenlenmelidir:

I. KALIN ve TAMAMI BÜYÜK HARF

A. Kalın ve Sadece İlk Harfler Büyük

1. Kalın ve Sadece İlk Harfler Büyük

a. İnce ve Sadece İlk Harfler Büyük

i. *İnce, İtalik ve Sadece İlk Harfler Büyük*

6- Metin içinde kullanılacak tablo, şekil ve grafiklere sıra numarası ve başlık verilmelidir. Başlıklar ve numaralar, italik ve kelimele-
rin ilk harfleri büyük olarak 10 punto ile yazılmalıdır. Tablo, şekil ve
grafiklerin numaraları üstüne, başlıklar ise numaraların altına gele-
cek şekilde yazılmalıdır. Tablo, şekil ve grafiklerin varsa kaynağı alt
kısmında gösterilmelidir.

7- Kısaltılacak isim ilk defa kullanıldığında, açık bir şekilde yazı-
larak ve parantez içinde kısaltması belirtilerek kullanılmalıdır.

Örnek:

Kısaltmanın ilk kullanımı:

İdari Yargılama Usulü Kanunu (İYUK) m. 46 uyarınca...

Kısaltmanın yazının devamında kullanımı:

İYUK m. 46'ya göre...

8- Atıflar ve kaynak gösterimi için "APA referans sistemi" benim-
senmelidir. Metin içindeki atıflarda (Yazar, Yıl: Sayfa Sayısı) sistemi
uygulanmalıdır. Açıklama niteliğindeki notlar ve yargı kararlarına ya-
pılan atıflar, sayfa altında dipnot şeklinde gösterilmelidir. Metin için-
deki dipnot numaraları noktalama işaretinden önce kullanılmalıdır.
Sayfa altında yer alan dipnot metinleri 10 punto, tek satır aralıklı, nor-
mal yazı stilinde olmalıdır.

Tek Yazarlı Kitap: Tek yazarlı kitaplara atıf yapılırken parantez
içinde, yazarın soyadı, yayın yılı ve sayfa numarası verilmelidir.

Örnek: (Erkut, 1990: 35).

Yazarın adı metin içinde geçmiş ise sadece yıl ve sayfa numaraları parantez içinde verilmelidir.

Örnek: Erkut'a (1990: 35) göre...

İki Yazarlı Kitap: İki yazarlı eserlere atıf yapılırken parantez içinde, yazarların soyadı "ve" kelimesi ile bağlanmalı, yayın yılı ve sayfa numarası gösterilmelidir. Yazım dili İngilizce ise "and" kelimesi kullanılmalıdır.

Örnek: (Gözübüyük ve Tan, 2021: 101).
(Seibert and Kelle, 2019: 48).

Yazarların adı metin içinde geçmiş ise sadece yıl ve sayfa numaraları parantez içinde verilmelidir.

Örnek: Gölcüklü ve Gözübüyük'e (2002: 50) göre...
According to Seibert and Kelle (2019: 62)...

Üç ve Daha Çok Yazarlı Kitap: Üç ve daha çok yazarın yer aldığı kitaplara atıf yapılırken parantez içinde önce ilk yazarın soyadı yazılmalı, ardından "ve diğerleri" anlamına gelen "vd." ifadesi ile devam etmelidir. Yazım dili İngilizce ise "et al." ifadesi kullanılmalıdır.

Örnek: (Kaya vd., 2023: 55).
(Harris et al., 2018: 80).

Yazarların adı metin içinde geçmiş ise ilk atıfta tüm yazarların soyadları verilir. Diğer atıflarda ilk yazarın soyadının yanına "vd." ifadesi kullanılmalıdır.

Örnek: Akyılmaz, Sezginer, Kaya'ya (2023: 851) göre...
Akyılmaz vd. (2023: 855) bu şekilde ifade etmektedir.
According to Harris, O'Boyle, Bates, Buckley (2018: 74)...
Harris et al. (2018: 80)...

Tüm yazarları ve yılları aynı olan eserler ise yılın sonuna eklenen küçük harfler kullanılarak “2023a” ve “2023b” şeklinde birbirlerinden ayrılmalıdır. İlk yazarı ve yılı aynı olan üç ve daha fazla yazarlı çalışmalar da aynı şekilde ayrılmalıdır.

Örnek: (Kaya C. vd., 2023a; Kaya C. vd., 2023b).

Yazarın aynı yıl içinde yayımlanmış birden fazla eserine atıf yapıyorsa, yıllar harfler ile farklılaştırılmalıdır

Örnek: (Kaya, 2023a: 23; Kaya, 2023b: 134).

Aynı parantez içerisinde yapılan çoklu atıflar ilk yazarın soyadına göre alfabetik sırada olmalı ve noktalı virgül ile ayrılmalıdır.

Örnek: (Candan, 2022: 1373; Kaplan, 2020: 550).

Aynı yazara ait farklı çalışmalar aynı parantezde verilecekse, geçmişten güncel yıl sırası takip edilir ve yazarın soyadı göndermenin en başına bir kez yazılır.

Örnek: (Sancakdar, 2013: 288, 2023: 229).

Çalışmada birincil kaynak kullanmak esastır ancak bazı istisnai hâllerde (orijinal kaynağa bilinen kaynaklardan erişilemediği, birincil kaynağın orijinal dilinin Türkçe olmadığı gibi) birincil kaynağa ulaşamamışsa, metin içinde ikincil kaynak olarak verilir. Ancak kaynakça listesinde bu ikincil kaynak gösterilmez.

Örnek: (Üstündağ’dan aktaran Akil, 2010: 216).

Yayın yılı tam olarak bilinmeyen klasik eserler için yayının kısmında “çev.” kısaltması ile birlikte çeviri yılı ya da “sür.” kısaltması ile birlikte kullanılan sürümün yılı verilir.

Örnek: (Aristoteles, Çev. 1931).

Aynı soyada sahip yazarlar varsa künyede ilk sırada geçen yazarların adının ilk harfi, yıllar farklı olsa bile tüm atıflarda kullanılır.

Örnek: (Kaya E., 2018: 55).

(Kaya C., 2011: 75).

Bir kaynaktan doğrudan alıntı yaparken metin içi göndermede her zaman yazar, yıl ve sayfa aralığı bilgilerine yer verilmelidir.

Eğer doğrudan alıntı 40 kelimedenden az ise bu alıntı, metinde çift tırnak içinde verilir. Alıntıya metnin ortasındaki cümlelerde yer verilmişse, alıntı yapılan kısım çift tırnak içinde verildikten sonra cümle- nin sonunda parantez içinde kaynağa gönderme yapılır. Sonrasında ise diğer cümlelere devam edilir.

Örnek: İdarenin yürütmekle görevli olduğu bir faaliyet nedeniyle kişisel hakları doğrudan zarar görenlerin dava hakkına sahip olduğu tam yargı davası, “idari işlemler veya idari eylemlerden hakları muhtel olanlar tarafından, ihlal edilen haklarının yerine getirilmesi için açılan...” şeklinde tanımlanmaktadır (Çağlayan, 2019: 598).

Eğer doğrudan alıntı 40 ve daha fazla kelimedenden oluşuyorsa bu alıntıya yeni bir satırda sol taraftan 1,25 cm içeriden yazarak başlanır. Alıntı yapılan kısımda yeni bir paragraf yer alacaksa ilk satırı 1,25 cm daha içeriden başlamalıdır. Bu alıntının bitiminde atıf yapılan kaynağa ve sayfa ya da paragraf bilgisine son noktalama işaretinin ardından parantez içinde atıf yapılmalıdır.

Örnek:

İdari işlem, Erkut (1990) tarafından şu biçimde tanımlanmıştır:

“İdari işlemin tanımının önemli unsurlarından birini de işlemin idari makam ya da makamlarda yapılmış olması, bir başka deyişle organik unsur oluşturmaktadır. Kuvvetler ayrılığı ilkesinin getirdiği, bağımsız kuvvetlerin kendi işlevleri dışında birbirlerinin görev alanlarına ve kararlarına müdahale edememeleri prensibi sonucunda oluşan organik kritere göre, bir işlemin hangi organ tarafından yapıldığına bakılarak tabi olacağı hukuki rejim belirlenir.” (s.61).

Elektronik kaynaklardan yapılan doğrudan alıntılarda da yukarıda gösterildiği gibi parantez içinde yazar, yıl ve sayfa numaralarına atıf yapılır.

Dergideki Makale: Dergideki bir makaleye atıf yapıldığında sıralama; (yazarın soyadı, yayın yılı: sayfa numarası) şeklinde olmalıdır.

Örnek: (Demirkol, 2022: 34).

Sempozyum ve Konferans Kitapları: Sempozyum ve konferans kitaplarına atıf yaparken; (yazarın soyadı, yayın yılı: sayfa numarası) şeklinde olmalıdır.

Örnek: (Saygın, 2023: 170).

Yüksek Lisans ve Doktora Tezleri: Tezlere atıf yapılırken; (yazarın soyadı, yıl: sayfa numarası) şeklinde olmalıdır.

Örnek: (Sezginer, 1988: 105).

Kurum ve Kuruluş Yayınları:

Bir eserin yazarı kurum ve kuruluş gibi bir grup olabilir ya da çalışmanın herhangi bir yazarı olmayabilir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Kamu İhale Kurumu gibi kurumların verilerinden yararlanıldığında kurum ismi kısaltılmalı ve çalışmanın yılı parantez içinde gösterilmelidir. Bu tür çalışmalar için yazar kısmına, ilk atıfta kısaltma yapılmazken daha sonraki atıflarda kısaltılarak kullanılır.

Örnek:

(İlk atıf): (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi [AİHM], 2023).

(Kamu İhale Kurumu [KİK], 2023).

(Sonraki atıflar): (AİHM, 2023).

(KİK, 2023).

İnternet Kaynakları: İnternette yapılan alıntılarda, sırasıyla; varsa yazarın soyadı, yazarı yoksa internet sitesinin ait olduğu kurum ismi yazılarak çalışmanın yılı yazılmalıdır.

Örnek: (Akyılmaz, 2023).

(Danıştay, 2023).

9- Yargı kararlarına aşağıdaki şekilde atıf yapılır:

Ana metinde yargı kararlarına atıf yapılırken künye bilgileri ve kararın bilgi kaynağı, sayfa altında dipnotta verilmelidir.

*Anayasa Mahkemesi, 11.11.2021 Tarih ve E.2018/121, K.2021/84 Sayılı Karar, § 25.

*Danıştay 13. Dairesi, 22.12.2022 Tarih ve E.2022/4451, K.2022/4960 Sayılı Karar, *Danıştay Kararlar Dergisi*. S. 13, s.30.

Karara internet kaynağından erişilmiş ise; internet adresi ve erişim tarihi de parantez içinde ayrıca eklenilmelidir.

*Danıştay 13. Dairesi, 29.05.2023 Tarih ve E.2023/1473, K.2023/2680 Sayılı Karar, <https://karararama.danistay.gov.tr/>. (Erişim Tarihi: 18.12.2023).

*Yargıtay 5. Hukuk Dairesi, 21.12.2023 Tarih ve E.2023/127, K. 2023/13118 Sayılı Karar, Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP).

*Ankara Bölge İdare Mahkemesi 5. İdari Dava Dairesi, 14.12.2023 Tarih ve E.2023/1532, K.2023/2217 Sayılı Karar, Ulusal Yargı Ağı Projesi (UYAP).

10- Resmî Gazete'ye yapılan atıflarda; Resmî Gazete tarihi ve sayısı yazılmalıdır. Resmî Gazete'nin mükerrer sayısına atıf yapılıyorsa, bu sayının mükerrer sayı olduğu ayrıca parantez içinde belirtilir.

Örnek: *RG*, 01 Aralık 2023, Sayı 32386.

11- Kaynakça kısmında, sadece metin içinde atıf yapılan eserlere yer verilmelidir. Atıf yapılan tüm kaynaklar, "KAYNAKÇA" başlığı altında, paragraf çıkıntısı şeklinde, yazarların soyadlarına göre alfabetik olarak sıralanmalı ve yazarın soyadının baş harfi büyük harfle ve adının baş harfi büyük olarak yazılmalı ve nokta ile kısaltılmalı, ardından parantez içinde yayın yılına, cilt, baskı sayısına, makale ve kitap bölümleri için sayfa aralıklarına yer verilmelidir. Bir yazara ait birden fazla esere atıfta bulunulmuşsa yazarın eserleri, en

eski tarihli olandan en yeni tarihli olana göre kronolojik olarak sıralanmalıdır. Yazım dili İngilizce ise “vd.” yerine “et al.” ifadesi; “ve” yerine “and” kelimesi kullanılmalıdır.

Tek Yazarlı Kitap: Yazarın Soyadı, Adının Baş Harfi. (Yayın Yılı). Kitabın Adı, Çeviren veya Editör varsa (Çev. /Ed. Soyadı. Adının Baş Harfi). (Baskı, Cilt sayısı). Yayın Yeri: Yayınlayan.

Örnek: Özay, İ. H. (2017). Günışığında Yönetim. (3. Baskı). İstanbul: Filiz Kitabevi.

Weber, M. (2014). Hukuk Sosyolojisi, (Çev. Boyacı L.). İstanbul: Yarıncılık.

İki Yazarlı Kitap: İlk Yazarın Soyadı, Adının Baş Harfi. ve İkinci Yazarın Soyadı, İkinci Yazarın Adının Baş Harfi. (Yayın Yılı). Kitabın Adı. (Baskı, Cilt sayısı). Yayın Yeri: Yayınlayan.

Örnek: Gözübüyük, Ş. ve Tan, T. (2021). İdare Hukuku. (13. Baskı, Cilt I). Ankara: Turhan Kitabevi.

Üç ve Daha Çok Yazarlı Kitap: Yazar isimleri sırasıyla takip edilir, virgül ile ayırım yapılır, son yazarın isminden önce “ve” kelimesi eklenir.

Örnek: Kaya, C., Akyılmaz, B. ve Sezginer, M. (2023). Türk İdare Hukuku. Ankara: Seçkin Yayıncılık.

Dergi Makaleleri: Yazarın Soyadı, Yazarın Adının Baş Harfi. (Yayın Yılı, varsa ay). Makalenin Adı. *Derginin Adı*. Cilt (Derginin Sayısı), sayfa numarası aralığı.

Örnek: Demirkol, S. (2022). Hukuk Devleti İlkesinin İdare Aygıtını ve İdari Yargıyı Yönlendirmesi. *T.C. Danıştay Dergisi*. S. 155, 7-49.

Kurum ve Kuruluş Yayınları: Kurumun veya Kuruluşun Kısa Adı (Yılı). Eserin Adı. Yayımlandığı Şehir: Yayıncı ya da Kurumun Açık Adı.

Örnek: Danıştay (2023). İdare Faaliyet Raporu. Ankara: Danıştay Başkanlığı.

İnternet Kaynakları: İnternette üzerinden erişilen kaynaklar için sırasıyla; varsa yazarın soyadı, adının baş harfi, yazarı yok ise internet sitesinin ait olduğu kurum ismi. (yayın yılı). “Eserin Adı”, internet adresi, (Erişim Tarihi: gg.aa.yyyy) yer almalıdır.

Örnek: Danıştay Başkanlığı. (2021). “İçtihatları Birleştirme Kurulu Kararları Hakkında Karar Bülteni”, <https://www.danistay.gov.tr/assets/pdf/upload/2021-12-30-02-10-6430779.pdf>, (Erişim Tarihi: 15.12.2023).

Tezler: Yazarın Soyadı, Adının Baş Harfi. (Yıl). *Tez Başlığı* [Yüksek Lisans Tezi/Doktora Tezi]. Üniversitenin/Kurumun Adı sıralamasıyla yapılmalıdır.

Örnek: Akyılmaz, B. (1990). *İdarenin Görev Kusurundan Doğan Tazmin Yükümlülüğü* [Doktora Tezi]. Selçuk Üniversitesi.

Sempozyum ve Konferans Kitapları: Yazarın Soyadı, Yazarın Adının Baş Harfi. (Yayın Yılı). Bildirinin Adı. *Sempozyum/Konferans Adı* (Sayfa Numarası Aralığı). Sempozyum/Konferansın Gerçekleştiği Şehir: Kurum Adı sıralamasıyla yapılmalıdır.

Örnek: Saygın, E. (2023). İstinaf Tecrübesinin Ardından Temyiz Kanun Yolunun Güncel Durumu. *155. Yıl Danıştay ve İdari Yargı Günü Sempozyumu* (169-185). Ankara: Danıştay Başkanlığı.

Yargı Kararları: Atıf yapılan tüm yargı kararlarına kaynakçada da ayrıca yer verilir.

DANIŞTAY DERGİSİ ETİK İLKELER VE YAYIN POLİTİKASI

Danıştay Dergisi, bilimsel yayın etiği kapsamında Yayın Etiği Komitesi (COPE: Committee on Publication Ethics) ve Açık Erişim Dergiler Dizini (DOAJ) gibi kuruluşlar tarafından belirlenmiş etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde hareket etmektedir.

Danıştay Dergisi, açık erişim ve ücretsiz akademik ve bilimsel yayıncılık ilkesini benimsemektedir. Yazarlardan makale başvuru, değerlendirme ve yayın süreçlerinde herhangi bir ücret alınmaz. Dergi içeriğine, www.danistay.gov.tr / <https://dergi.danistay.gov.tr> üzerinden herhangi bir kısıtlama olmaksızın erişim sağlanmaktadır. Ancak Yayın politikası gereği elektronik ortamda bulunan bütün sayılar Başkanlığımız intranet (iç web) sayfasında yayımlanmakta, internet (dış web) sayfasında ise dergi satışlarının olumsuz etkilenmesi açısından son iki sayı eksik olarak yayımlanmaktadır.

Makale göndermeden önce, uluslararası standartlar esas alınarak belirlenmiş yayın politikası ve etik ilkeler ile derginin yazım kurallarının dikkatli bir şekilde okunması gerekmektedir. Yazarlar dergiye makale gönderdikleri zaman bu ilke ve kuralları kabul ettiklerini beyan ederler.

Makalenin Tasnif ve Yayın Kurulunca değerlendirme sürecine alınması bir yayın taahhüdü anlamına gelmez. Değerlendirme süreci olumlu sonuçlansa bile makalenin yayımlanıp yayımlanmayacağı veya hangi sayıda yayımlanacağı Tasnif ve Yayın Kurulunun kararı ile belirlenir.

Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından istisnai olarak, bazı makalelerin hakemsiz olarak Dergi'de yayımlanmasına re'sen karar verilebilir.

Tasnif ve Yayın Kurulu, makaleleri akademik ve bilimsel içeriğine göre objektif olarak değerlendirir.

Tasnif ve Yayın Kurulunun, makalelere ilişkin intihal ve suistimal iddialarını inceleyerek etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde işlem yapma hakkı saklıdır.

Dergiye gönderilen bir makalenin yayımlanmamış veya aynı zamanda başka bir dergiye gönderilmemiş olması zorunludur.

Tasnif ve Yayın Kurulu, dergiye gönderilen tüm materyalin ve hakemlerle yapılan tüm yazışmaların gizliliğini korumayı teminat altına alır.

1. Yazarlar

Yazarlar özgün ve bilimsel çalışmalarını, yayımlanmak üzere dergiye başvurabilir.

Yazarın makalesini değerlendirme süreci başlamadan geri çekme hakkı saklıdır. Değerlendirme süreci başlamış olan makalenin yazar tarafından geri çekilmek istenmesi durumunda, Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı gerekir.

Gönderilen makale ile ilgili çıkar çatışması oluşturacak durumlar ve ilişkiler varsa, yazar tarafından açıklanmalıdır.

Yazarlar makalede kullandıkları tüm alıntılara referans vermelidir.

Yazarlar kaynakların orijinalliğinden ve teyidinden sorumludur. Yazarlar makalenin başka bir kişi ya da kurumun fikri mülkiyet haklarını ihlal etmediğini, intihal, sahtecilik, çarpıtma, tekrar yayım, dilimleme, haksız yazarlık ve diğer etik ihlali türlerini içermediğini ve tüm sorumluluğun kendilerinde olduğunu taahhüt eder.

Makalelerde ileri sürülen fikirler yazarlara ait olup Danıştay Dergisini bağlayıcı etkisi yoktur. Makalede adı geçen tüm yazarlar, gönderilen ve yayımlanan makaleler üzerinde eşit sorumluluğa sahiptir. Yazışmadan sorumlu yazar, tüm ortak yazarların yayına ve ortak yazar olarak adlandırılmaya rızası olmasından sorumludur. Çalışmaya

önemli bilimsel ve yazınsal katkı sağlayan tüm kişiler ortak yazar olarak adlandırılmalıdır.

Yazarlar kullanılan verilerin kullanım haklarına, araştırma/analizlerle ilgili gerekli izinlere sahip olduklarını gösteren belgelere sahip olmalıdır. Makalenin yayımlanması ile birlikte ilgili belgeler, **yayin@danistay.gov.tr** adresine iletilmeli ve en az beş yıl süre ile saklanmalıdır.

2. Hakemler

Danıştay Dergisi, makalelerin değerlendirme sürecinde çift taraflı kör hakemlik ilkesini benimsemiştir. Hakemler yazar adını göremeyeceği gibi yazarlar da hakem adını göremez. Hakemler ve yazarlar birbiri ile doğrudan iletişime geçemez.

Hakemler sadece uzmanlık alanı ile ilgili çalışmalarını değerlendirirler. Hakemler kendilerine ulaşan makaleleri gizli tutmalı ve hakemlik sürecinden elde ettikleri bilgileri kişisel menfaatleri için kullanmamalı ve başkalarıyla paylaşmamalıdır. Tarafsız ve gizlilik içerisinde, akademik dil kullanarak değerlendirme yapmalıdır. Hakemler değerlendirmeyi nesnel bir şekilde sadece çalışmanın içeriği ile ilgili olarak yapmalıdır. Hakemler değerlendirme sürecinde çıkar çatışması ve rekabet ile karşı karşıya olduğunu düşünürse, çalışmayı incelemeyi reddederek, dergi editörünü bilgilendirmelidir. Hakemler makaleyi belirlenen zamanda ve etik sorumlulukla değerlendirmelidir.

3. Telif ve Yayın Hakları

Dergide yayımlanması kabul edilen ve yayımlanan yazıların yazılı ve elektronik ortamda tüm yayın hakları Danıştay Dergisi'ne aittir. Danıştay Dergisi'ne **yayin@danistay.gov.tr** e-posta adresi üzerinden makale gönderilmesi aşamasında yazışmadan sorumlu yazar, makalenin her türlü yayım, basım, sunum, dağıtım ve elektronik ortamda sunulmasından doğan telif ve yayın hakkını, hiçbir kısıtlama

olmadan Danıştay Dergisi'ne devretmekte ve elektronik lisans anlaşmasını tüm yazarlar adına kabul etmektedir.

4. Değerlendirme ve Yayın Süreci

Makale Gönderimi

Makalelerin Türkçe veya İngilizce olarak gönderimi ve takibi yayin@danistay.gov.tr e-posta adresi üzerinden elektronik olarak yapılmaktadır.

Ön Değerlendirme

Makaleler, hakem incelemesine gönderilmeden önce yayın ilkeleri ve yazım kurallarına uygunluğu açısından ön değerlendirmeye tabi tutulur. İlke ve kurallara uymayan makaleler hakem incelemesine gönderilmez ve yayımlanmaya uygun olmadığı yazarına bildirilir.

Hakem İncelemesi

Yayın ilkeleri ve yazım kurallarına uygun olan makaleler değerlendirilmek üzere editör tarafından Tasnif ve Yayın Kurulunca belirlenen en az iki hakeme gönderilir. Bu süreçte yazarlar ve hakemler birbirlerinden habersizdir. Hakemler uzmanlık alanlarına göre makalelerin değerlendirilmesi için seçilirler ve değerlendirmelerini rapor hâlinde editöre iletirler. İki hakemin farklı görüş bildirmesi hâlinde üçüncü bir hakem görüşüne başvurulur. Üçüncü hakemin görüşü nihaidir.

Değerlendirmeler ve Düzenleme

Hakemlerin düzeltme öngörmesi hâlinde, makale yazara gerekli düzeltmeleri yapması için geri gönderilir. Yazar tarafından belirtilen süre içinde gerekli düzeltme yapılarak dergiye iletilir. Gerekli görülmediği takdirde düzeltilmiş makale yeniden hakemlerce değerlendirilmeye alınır. Makale değerlendirme aşamasında hakem görüşüne ya-

zar tarafından itiraz gelmesi hâlinde başka bir hakem görüşüne başvurulması Tasnif ve Yayın Kurulunun takdirindedir. İki hakemin olumlu görüşünü alan makaleler Tasnif ve Yayın Kurulu kararı ile kabul edilebilir, iki hakemin olumsuz görüş bildirdiği makaleler ise reddedilir.

Makalenin Geri Çekilmesi

Dergiye gönderilen ve değerlendirme süreci başlamamış makaleler yazarlar tarafından geri çekilebilir. Değerlendirme süreci başlamış makalelerin geri çekilmesi Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı ile mümkündür.

T.C DANIŞTAY DERGİSİ ABONELİK FORMU¹

GÖNDERENİN

Abone No :
Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Unvanı :
Kod/Şehir :
Telefon :
Faks :

Aşağıdaki yayına abone olmak istiyorum. TL'yi Türkiye Vakıflar Bankasında açılmış olan T.C. Danıştay Başkanlığına ait TR 42 0001 5001 5800 7309 3476 62 nolu IBAN numarasına tarihinde gönderdim.

Buna ilişkin belge (Banka dekontu veya makbuz fotokopisi) örneği eklidir.

İmza

2024 YILI T.C. DANIŞTAY DERGİSİ BİRİM SATIŞ FİYATI VE

ABONELİK TÜRLERİ

- 1- Birim satış fiyatı 150 TL.
- 2- Standart abonelik fiyatı 140TL.
Bir yıllık 280 TL (2 sayı x 140 TL)
- 3- Özel abonelik fiyatı 130 TL.
Bir yıllık 260 TL (2 sayı x 130 TL)
Özel abonelik; idari yargı mensupları, öğretim elemanları ve üniversite öğrencileri için uygulanmaktadır.

¹ Doldurduktan sonra, form ile yatırılan dekontun (Dekont üzerine veya açıklamasına talep edilen yayının adı, adedi ve eseri satın alan kişinin veya kurumun adı soyadı, adres ve iletişim numaraları yazılmalıdır.) T.C. Danıştay Başkanlığı Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No:149 Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya / ANKARA) adresine posta yolu ile veya 0312 419 65 06 numarasına faks yolu ile gönderilmesi halinde satın alınan eserler, istenilen adrese kargo ile ödeme olarak gönderilmektedir.

Ayrıntılı Bilgi İçin Telefon No : 0(312) 253 2048-2935

Danıştay Yayın İşleri Müdürlüğü